

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, Ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Ἀλέξανδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομείναντες, ὧ νὺν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγῶνων σου, Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὄλων, Θεὸν οὐκ ἠρνήσασθε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἀγιώτερον, θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοί, εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου, τῶν πταισμάτων, τὴν ἄφεσιν δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοί, Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτώηχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ η' Ἀκροστιχίς.

Ὑμνοὶς ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος α'

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Ὑμνοὶς ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένῳ πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοὶ χορηγήσατε, τὸν σκοτασμὸν σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ ἀεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος Ἀθληταί, τὰ διαμένοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὀρατὰ καὶ πρὸς ποιὰς καὶ μάστιγας, γνώμη στερροτάτη, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοί, τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα τὸν Κύριον, εἶχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεινῶν ἡμᾶς ἐπικουρίζοντα, καὶ κατὰ τυράννων, ἀνδρείους ἐπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον

Ὁδημιουργήσας ὡς Θεός, τὰς ἀοράτους δυνάμεις βουλήματι, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως, Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

Ὦδὴ γ'

Ὁ μόνος εἰδῶς

Ἴδειν Ἀντωνίνα τὸν Χριστὸν, ποθοῦσα καλλιπάρθενε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας, ραπίσματα γά,

ὁ ὡς αὐτὸς ἤνεγκας, ἐναπορραπίζουσα, τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρῶς ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαί σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι, φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἄνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ' ἀγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαίς σου βρονταὶ καὶ ἀστραπαί, ἐξ ὕψους κατεφέροντο, καὶ φῶς ὠράθη, μέγα Θεόνυμφε, φωνὴ τε θεία λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαρρύνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τροφὴ λογικὴ ἐνισχύουσα.

Θεοτοκίον

Παρθένος κυήσασα Θεόν, ὠράθης μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἄχραντε πρόσωπον, χοροὶ παρθένων νῦν λιτανεύουσι, μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἰλασμὸν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰμὸς

«Ὁ μόνος εἶδως τῆς τῶν βροτῶν οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοί, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Δυὰς ἢ θαυμαστή, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερρῶς, τὴν πυρὰν τῶν βασάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύουσα, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἐνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεςιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ πσιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα, Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὦδὴ δ'

Ὅρος σὲ τῇ χάριτι

Ἄδεται εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαιήματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστοῦ, δι' ὧν ἐτροπώσασθε, τὰς τοῦ ἐχθροῦ πικρὰς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἰστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος, ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσταγὰς, αὐτοῦ ἀπηχεῖωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνὴ κατηδάφισας, θεία χειρὶ σκεπομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστὸς σοὶ χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἄμωμον τηρεῖ, καὶ λύτρον ἐκπέμπει σοί, τὸν Ἱερόν, ὃ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔχουσα πανύμνητε ἰσχὺν σὲ καὶ στήριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερά, καὶ ρίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ πσὶν ὠραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμψαντος.

Ὦδὴ ε'

Ὁ φωτίσας τὴ ἐλλάμψει

Τεινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σώζειν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαίρου ἀτιμίας, ὅθεν αἰεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον

Κατάβαλε, τοὺς αἰεὶ πολεμούντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλήν αὐτῶν ποίησον ἄχραντε, ἄτρωτόν με σώζουσα, τῆς προσδοκίας τούτων Κόρη, ὅπως αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ὡδή ς'
Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς

Ἀγῶνας ἀνδρικούς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας Αἰθιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ θεῷ Μάρτυρες, ἀγνεῖας ὠραιότητι, ὁμοιώθητε ἀύλοις λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτόν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ἡ γάλλεσθε φρουρὰ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ἡμῖν ἀστράψαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν, ἐπίσκεψαί με ζῶωσον, ἢ ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστόν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεόν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρύόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις».

Κοντάκιον Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ ἀξιεπαίνος μνήμη, ἦν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες, Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Στίχοι

- Εὖρατο Ἀλέξανδρος ἄμ' Ἀντωνίνη
- Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.
- Τλὴ δεκάτη μόρον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους καὶ Πανσέμνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλωνος ἐπισκόπου, καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βιθυνίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Σὲ νοητὴν Θεοτόκε

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, τὰς αἰρομένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὄλων Κύριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι, ἐξ οὐρανοῦ καὶ Κραυγάζοντες, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονή, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστηρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσός, κόσμος ὠραιότατος, ὄφθητε κραυγάζοντες, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξύλω ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι δεινῶς, οὐκ ἠσθάνεσθε ἀληθῶς, πόνων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμενοι, τὴν ἀρωγὴν καὶ κραυγάζοντες, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

ὥσπερ τοὺς τρεῖς, Παῖδας οὗ κατέφλεξε, κάμινος ἢ χαλδαϊκῆ, οὕτως Ἄχραντε σὴν νηδύν, πῦρ τὸ τῆς θεότητος, ἀφλεκτον ἐτήρησεν, ἀλλὰ βοῶ σοί, Κατάφλεξον, ὕλην πικρὰν τῶν παθῶν μου, Ἀγνή ὅπως δοξάζω σε.

Ὦδὴ η'
Ἐν καμίνῳ Παῖδες

Ῥητορεύει πάνσοφος δυάς, ἐνώπιον ἀνόμων, τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοϊαν, καὶ βασιάνων πᾶσαν πείραν ὑποστάσα, Μαρτύρων ταις ἀγέλαις νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερεῖα ὥσπερ Ἰερά, ὀπτόμενοι λαμπάσι, τὸ ὄμμα πρὸς τὸν Θεόν, σώζειν δυνάμενον ὑμᾶς, ἐτείνετε Μάρτυρες, μελωδοῦντες, Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσση κεχρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπεβλήθητε ὁμοῦ, ἐνθέως κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἀπειράνδρως τέτοκας Θεόν, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, Παρθένε, ὃν ἐκδυσώπει, παναμώμητε ἀεὶ, σῶσαι τοὺς κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου

Ἵνα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ παστάδα καὶ ὄλβον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, ἐν καμίνῳ καὶ λάκκῳ ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀξιάγαστοι.

ὥσπερ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρὰ ὀμηγύρει συνήφθητε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, μεθ' ὧν ὑμᾶς ἀεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως ζώσαν Μεγαλομάρτυρες, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρωτοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ Ἀντωνῖνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Φῶς μοιτῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλούντά μου, τὸν λογισμὸν νέφη λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε, ἀεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου πυρπολουμένη Βᾶτος ἔδειξεν ἄφλεκτος, καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σὲ Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.